

Repertoriumnummer: 25/ 538
Datum van uitspraak: 19/03/2025
Rolnummer: 24/643/A
Materie: Opvang asielzoekers
Type vonnis: Eindvonnis

Uitgifte

<i>Uitgereikt aan</i>	<i>Uitgereikt aan</i>
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

arbeidsrechtbank Gent,
afdeling Gent

Vonnis

Kamer G6

VON : EVT

In de zaak van:

 woonstkeuze doende bij zijn advocaat te 1210 BRUSSEL,
Haachtsesteenweg 55,

eisende partij,

met als advocaat mr. DANHIEUX TOM *loco* mr. DJAWA EMILIE, advocaat met kantoor te 1210 BRUSSEL,
Haachtsesteenweg 55.

tegen:

OCMW GENT - JURIDISCHE DIENST, KBO: 0212.214.125,
gevestigd te 9000 GENT, Stadhuis, Botermarkt 1,

eerste verwerende partij,

met als advocaat mr. DHONT HILDE, advocaat met kantoor te 9000 GENT, Voskenslaan 34.

FEDASIL, KBO: 0860.737.913,

met zetel te 1000 BRUSSEL, Kartuizersstraat 21,

tweede verwerende partij,

met als advocaat mr. DE MEYER LUT *loco* mr. DETHEUX ALAIN, advocaat met kantoor te 1060
BRUXELLES 6, Rue de l'Amazone 37.

DE BELGISCHE STAAT, KBO 0252.796.351, vertegenwoordigd door mevrouw de Staatssecretaris voor
Asiel en Migratie, FOD Binnenlandse Zaken met KBO 0308.356.862, met kantoren te 1000 BRUSSEL,
Lambermontstraat 2,

derde verwerende partij,

met als advocaat mr. VAN ROMPAEY SIGRID, advocaat met kantoor te 2018 ANTWERPEN 1,
Justitiestraat 26.

VOORWERP VAN DE VORDERING

1.

De heer tekent beroep aan tegen de beslissing van OCMW GENT van 18 april 2024 om

- niet in te gaan op zijn vraag tot het ten laste nemen van de kosten voor dringende medische hulpverlening
- hem geen equivalent leefloon te verlenen vanaf 12 februari 2024
- hem geen referentieadres te verlenen vanaf 12 februari 2024

Hij vordert ten aanzien van OCMW GENT

- de veroordeling tot de verlening van maatschappelijke dienstverlening die overeenstemt met het leefloon tegen het tarief als alleenstaande vanaf zijn aanvraag, om in zijn sociale behoeften te voorzien en, in het bijzonder, om hem te helpen geschikte huisvesting te vinden;
- de veroordeling tot de betaling van een dagelijks bedrag van 10,00 euro in de voedselbehoeften van de aanvrager te voorzien vanaf zijn aanvraag van 12 februari 2024
- de veroordeling tot de betaling van een wekelijks bedrag van 30,00 euro om in de volgende behoeften te voorzien: zich verplaatsen, wasserij, aankoop van kleding, aankoop van hygiënische producten
- de veroordeling tot afgifte van een medische noodhulpkaart om in medische behoeften te voorzien;
- hem op de wachtlijst te plaatsen als referentieadres bij OCMW GENT

Ten aanzien van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT vordert de heer [REDACTED]

- in hoofdorde, DE BELGISCHE STAAT en FEDASIL in solidum te veroordelen hem te huisvesten in een opvangcentrum en hem op te vangen in de zin van artikel 2, 6° van de Opvangwet¹ en aan dit bevel een dwangsom te verbinden van 500,00 euro per dag zonder effectieve opvang;
- in ondergeschikte orde, DE BELGISCHE STAAT te veroordelen om haar bevoegdheden in goede samenwerking uit te oefenen.

De heer [REDACTED] verzoekt hierbij al bovenstaande bedragen te vermeerderen met verwijlrenten vanaf 12 januari 2024 en met wettelijke intresten vanaf de datum van de te nemen beslissing.

2.

OCMW GENT verzoekt

- de vordering van de heer [REDACTED] af te wijzen als onontvankelijk, minstens als ongegrond
- minstens DE BELGISCHE STAAT en/of FEDASIL te horen veroordelen om OCMW GENT te vrijwaren en te vergoeden voor alle uitgaven waartoe het wordt veroordeeld in het voordeel van de heer [REDACTED] zo in hoofdsom, intresten en kosten

3.

FEDASIL gedraagt zich naar de wijsheid.

¹ Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van andere categorieën van vreemdelingen

4.

DE BELGISCHE STAAT vordert

- in hoofdde, de vordering van de heer █████ af te wijzen als onontvankelijk
- ondergeschikt, te horen zeggen voor recht dat de vordering van de heer █████ ongegrond is
- uiterst ondergeschikt, te horen zeggen voor recht dat aan verwerende partijen, waaronder DE BELGISCHE STAAT, een redelijke termijn zal worden toegestaan om aan de initiële vordering te voldoen en de dwangsom af te wijzen

PROCEDURE

1.

De rechtbank past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

De rechtbank stipt hierbij aan dat deze wet toelaat dat stukken in een andere taal zijn dan de taal van de procedure.

2.

De rechtbank nam onder meer kennis van de volgende procedurestukken:

- het verzoekschrift dat op 11 juli 2024 werd ontvangen op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Gent,
- de oproeping voor de openbare zitting van 16 oktober 2024 (art. 704 Ger.W.²),
- de beschikking van 16 oktober 2024 tot vaststelling van conclusietermijnen en het bepalen van de rechtsdag (art. 747 §1 Ger.W.),
- de besluiten voor de heer █████ neergelegd op 17 december 2024
- de besluiten voor OCMW GENT, neergelegd op respectievelijk 13 november 2024 en 6 januari 2025
- de besluiten voor FEDASIL, neergelegd op respectievelijk 15 november 2024 en 6 januari 2025
- de besluiten voor DE BELGISCHE STAAT, neergelegd op respectievelijk 19 november 2024 en 6 januari 2025
- de neergelegde stukken,
- het administratief dossier.

3.

Alle partijen waren aanwezig op de zitting van 19 februari 2025 en zetten de zaak uiteen.

Nadat de debatten werden gesloten, werd het dossier meegedeeld aan het Openbaar Ministerie. Mevrouw A. VANDERHAEGHEN, substituut-arbeidsauditeur, gaf mondeling advies. Hierop werd door partijen niet gerepliceerd.

² Gerechtelijk Wetboek

De zaak werd vervolgens in beraad genomen.

RELEVANTE FEITEN

De heer [REDACTED] is afkomstig uit Turkije en diende op 12 januari 2024 een verzoek in tot internationale bescherming.

Navolgend vond hij onderdak bij een bevriend koppel in het Gentse.

Op 26 januari 2024 vaardigde FEDASIL een code 207 “no show” uit. FEDASIL gaf hierbij zelf aan dat geen opvangplaats kon worden toegewezen omwille van een tekort aan deze plaatsen en dat de code 207 werd toegekend om administratieve redenen. Op die manier werd voor de heer [REDACTED] het recht op medische ondersteuning geopend, zoals voorzien in de artikelen 24 en 25 van de Opvangwet.

De heer [REDACTED] stelde FEDASIL op 2 februari 2024 in gebreke, met de vraag materiële hulp te verschaffen, minstens de code 207 te schrappen. Op deze (schriftelijke) ingebrekestelling kwam enkel een automatisch antwoord waarin de ontvangst van de ingebrekestelling werd bevestigd en de behandeling ervan werd aangekondigd.

Op 12 februari 2024 diende de heer [REDACTED] bij OCMW GENT een aanvraag in voor het toekennen van equivalent leefloon, een referentieadres en een ten laste name van de medische kosten.

OCMW GENT besliste op 18 april 2024 om niet in te gaan op de vraag tot het ten laste nemen van de kosten voor dringende medische hulpverlening. Ook de toekenning van een equivalent leefloon en een referentieadres, beide vanaf 12 februari 2024, werd geweigerd. Ter motivering werd gewezen op het feit dat de heer [REDACTED] een verzoeker om internationale bescherming was met code 207 (no show) en hij als dusdanig was uitgesloten van het recht op maatschappelijke dienstverlening. Verder werd FEDASIL aangeduid als de bevoegde instantie voor de ten laste name van de medische kosten.

De heer [REDACTED] werd van deze beslissing op de hoogte gebracht met een aangetekende brief van 26 april 2024.

Hij kan zich met deze gang van zaken niet verzoenen en tekende onderhavig beroep aan.

BESPREKING

Bevoegdheid

De rechtbank is bevoegd om te oordelen over het voorliggend geschil (art. 580, 8°, d Ger.W. en art. 71 OCMW-wet³ en art. 580, 8°, f Ger.W.).

Toelaatbaarheid

1.

Het beroep van de heer ████████ tegen de beslissing van OCMW GENT werd ingeleid met een verzoekschrift dat op 11 juli 2024 werd ontvangen op de griffie. De aangevochten beslissing dateert van 18 april 2024 en werd aan de heer ████████ in kennis gebracht met een aangetekende brief, verzonden op 26 april 2024.

De vordering werd ingesteld binnen de drie maanden volgend op de kennisgeving van de bestreden beslissing en is dus tijdig (art. 71 OCMW-wet). Daarnaast werd het beroep regelmatig naar vorm ingeleid (art. 704 §2 Ger.W.).

De rechtbank stelt verder vast dat de heer ████████ over het vereiste belang en de vereiste hoedanigheid beschikt (art. 17 en 18 Ger.W.)

De vordering is bijgevolg toelaatbaar.

2.

De vordering van de heer ████████ ten aanzien van FEDASIL – en in het verlengde daarvan de vordering tot vrijwaring van OCMW GENT ten aanzien van FEDASIL – is gericht tegen het uitblijven van een beslissing inzake opvang, zoals gevraagd door de heer ████████ middels een e-mailbericht van zijn advocaat van 2 februari 2024.

Ook deze vorderingen werden tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld.

De heer ████████ en OCMW GENT beschikken verder ook over het vereiste belang en de vereiste hoedanigheid (art. 17 en 18 Ger.W.).

De vorderingen zijn bijgevolg toelaatbaar.

³ Organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

3.

Wat de vorderingen van de heer █████ en OCMW GENT tegen DE BELGISCHE STAAT betreft, volgt de rechtbank de opvatting dat deze onontvankelijk zijn in de mate dat ze zijn gestoeld op de Opvangwet⁴. Dienaangaande wijst DE BELGISCHE STAAT er terecht op dat de Opvangwet FEDASIL aanduidt als de bevoegde overheidsinstelling voor het verstrekken van materiële hulp en dat FEDASIL een van de BELGISCHE STAAT te onderscheiden rechtspersoon is.

De rechtbank is daarentegen van oordeel dat de door artikel 17 van het Gerechtelijk Wetboek vereiste hoedanigheid wel voorhanden is wat betreft de vorderingen inzake het verstrekken van materiële hulp op grond van artikel 17 van de Opvangrichtlijn⁵. Artikel 17.1 van de Opvangrichtlijn bepaalt immers uitdrukkelijk dat de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de materiële opvang van verzoekers om internationale bescherming en hun gezondheidszorg. Het klopt dat EU-richtlijnen in beginsel niet rechtstreeks toepasselijk zijn in de interne rechtsorde van de lidstaten, maar moeten worden omgezet in nationale wetgeving teneinde hun effecten te sorteren. Het Hof van Justitie aanvaardt evenwel dat particulieren zich voor de nationale rechter tegenover de staat kunnen beroepen op bepalingen van een richtlijn die inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende precies zijn, in alle gevallen waarin de volledige toepassing van de richtlijn niet daadwerkelijk verzekerd is, dit wil zeggen niet alleen in geval van niet-uitvoering of onjuiste uitvoering van deze richtlijn, maar ook ingeval de nationale maatregelen die de betrokken richtlijn naar behoren uitvoeren niet zodanig worden toegepast dat het met de richtlijn beoogde resultaat wordt bereikt.⁶ De voorwaarde dat een norm slechts rechtstreekse werking geniet als deze onvoorwaardelijk en voldoende precies is, heeft te maken met de vrijheid die een lidstaat heeft om zelf te kiezen hoe ze het door de richtlijn gewilde effect wil bereiken. Anders gezegd: een lidstaat kan ter verantwoording worden geroepen, op voorwaarde dat zijn discretionaire bevoegdheid gevrijwaard blijft. *In casu* wordt ingeroepen dat de nationale maatregelen niet zodanig worden toegepast dat het met de richtlijn beoogde resultaat wordt bereikt. FEDASIL werd op dat vlak ook meermaals veroordeeld. In dit kader kan de heer █████ zich dan ook op de Opvangrichtlijn beroepen. De voorwaarde dat “de richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende precies” moet zijn, vormt hierbij geen beletsel, gelet op de omzetting van de richtlijn in het nationale recht via de Opvangwet. Aangezien DE BELGISCHE STAAT door de omzetting van de richtlijn duidelijk te kennen heeft gegeven in welke vorm (in natura, uitkeringen, combinatie, ...) ze de materiële opvang van verzoekers om internationale bescherming wil verschaffen, bestaat er geen gevaar dat afbreuk wordt gedaan aan haar keuzevrijheid wanneer haar rechtstreeks wordt gevraagd de gemaakte keuze te honoreren en op die manier de verantwoordelijkheid te nemen die de Opvangrichtlijn haar oplegde.

Verder werden deze vorderingen tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld.

De vorderingen ten aanzien van DE BELGISCHE STAAT zijn bijgevolg toelaatbaar in zoverre ze gegrond zijn op de Opvangrichtlijn.

⁴ Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen.

⁵ Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoeker om internationale bescherming

⁶ HvJ 11 juli 2002, *Marks & Spencer*, C-62/00, ECLI:EU:C:2002:435, ro. 27-28.

Beoordeling ten gronde

1.

Artikel 1 van de OCMW-wet bepaalt dat elke persoon recht heeft op maatschappelijke dienstverlening die tot doel heeft eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

In casu blijkt dat de heer ████████ zich tevergeefs tot FEDASIL wendde voor het verkrijgen van materiële hulp zoals voorzien in artikel 2, 6° van de Opvangwet. Verder beschikt hij niet over een eigen inkomen. De rechtbank aanvaardt in die context de door de heer ████████ aangevoerde staat van behoeftigheid die hem verhindert een leven te leiden dat overeenstemt met de menselijke waardigheid. Dit impliceert dat hij gerechtigd is op maatschappelijke dienstverlening.

In weerwil van hetgeen OCMW GENT betoogt, staat artikel 57ter van de OCMW-wet hier niet aan in de weg.

Meer concreet bepaalt artikel 57ter van de OCMW-wet:

De maatschappelijke dienstverlening is niet door het centrum verschuldigd indien een vreemdeling die gehouden is zich in te schrijven in een welbepaalde plaats overeenkomstig artikel 11, §1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, materiële hulp ontvangt van een opvangstructuur die belast is met het verlenen van de noodzakelijke dienstverlening om een menswaardig leven te kunnen leiden.

In afwijking van artikel 57, §1 kan een asielzoeker aan wie in toepassing van artikel 11, §1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen als verplichte plaats van inschrijving een opvangstructuur is aangewezen die beheerd wordt door het Agentschap of één van zijn partners, slechts in deze opvangstructuur gebruik maken van de maatschappelijke dienstverlening overeenkomstig de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën, van vreemdelingen.

(...)

De maatschappelijke dienstverlening is niet door het centrum verschuldigd indien ten aanzien van een vreemdeling een beslissing is genomen overeenkomstig artikel 4 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën, van vreemdelingen.

In casu blijkt dat de heer ████████

- geen materiële hulp ontvangt in een opvangstructuur (art. 57ter, 1ste lid OCMW-wet)
- voorsnog geen opvangstructuur van (een partner van) FEDASIL aangewezen kreeg als verplichte plaats van inschrijving (art. 57ter, 2de lid OCMW-wet)

- niet het voorwerp is van een beslissing overeenkomstig artikel 4 van de Opvangwet (art. 57ter, 3de lid OCMW-wet)

De rechtbank stipt hierbij aan dat de code 207 “no Show” die FEDASIL uitvaardigde, louter administratieve doeleinden diende. Door het uitvaardigen van deze code werd voor de heer [REDACTED] het recht op medische ondersteuning geopend, zoals voorzien in de artikelen 24 en 25 van de Opvangwet. Het is dus niet zo dat de heer [REDACTED] niet (meer) kwam opdagen (“no show”) bij een toegewezen opvangplaats. Daarnaast kan het feit dat hij tijdelijk onderdak heeft gekregen bij vrienden niet tegen hem worden gebruikt. OCMW GENT kan immers haar verantwoordelijkheid niet afwentelen op private initiatieven. Uit de voorliggende verklaring blijkt ten andere dat de heer [REDACTED] niet financieel wordt gesteund door deze vrienden, maar enkel een kamer mag gebruiken in hun woning.

Wat de omvang van de toe te kennen maatschappelijke dienstverlening betreft is de rechtbank evenwel van oordeel dat de heer [REDACTED] vooralsnog niet aantoont dat hij bovenop een equivalent leefloon (categorie alleenstaande) nog nood zou hebben aan een dagelijks bedrag van 10,00 euro en een wekelijks bedrag van 30,00 euro.

De rechtbank willigt wel het verzoek van de heer [REDACTED] in om intresten toe te kennen op de verschuldigde (geldelijke) maatschappelijke dienstverlening vanaf de opeisbaarheid ervan en dit overeenkomstig de bepaling van artikel 20 van het Sociaal Handvest⁷.

2.

Rest de vraag van de heer [REDACTED] naar de afgifte door OCMW GENT van een medische noodhulpkaart om in medische behoeften te voorzien en een referentieadres bij OCMW GENT.

In deze volgt de rechtbank het standpunt van OCMW GENT.

De rechtbank wijst er op dat het in eerste instantie aan FEDASIL is om te zorgen voor de materiële opvang van verzoekers om internationale bescherming en hun gezondheidszorg (zie ook verder). OCMW GENT wijst er terecht op dat de ocmw-dienstverlening de meest residuaire hulpverlening is. Waar FEDASIL in gebreke blijft om materiële opvang te verschaffen aan de heer [REDACTED] blijkt uit niets dat FEDASIL ook geen gezondheidszorg zou (willen) verlenen. Integendeel. De oneigenlijke code 207 “no Show” werd juist uitgevaardigd om het recht op medische ondersteuning van de heer [REDACTED] zoals voorzien in de artikelen 24 en 25 van de Opvangwet, te openen.

De inschrijving op een referentieadres is enkel mogelijk als men de Belgische nationaliteit heeft, toegelaten of gemachtigd is om langer dan 3 maanden in België te verblijven dan wel gemachtigd is om zich te vestigen in België of om een andere reden kan worden ingeschreven overeenkomstig de Verblijfwet⁸ (art. 1 §2 Wet Bevolkingsregisters⁹). Een referentieadres is dus niet mogelijk voor dakloze verzoekers om internationale bescherming of vreemdelingen die zijn ingeschreven in het wachtregister. De heer [REDACTED] komt met andere woorden niet in aanmerking voor een referentieadres.

⁷ Wet van 11 april 1995 tot invoering van het “handvest” van de sociaal verzekerde

⁸ Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

⁹ Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten

3.

Nu de rechtbank de “vordering in hoofdorde” van de heer █████ ten aanzien van OCMW GENT inwilligde wat betreft de verlening van maatschappelijke dienstverlening (equivalent leefloon) is er geen nood meer aan de beoordeling van de “vordering in ondergeschikte orde” en “de vordering in uiterst ondergeschikte orde” die de heer █████ stelt ten aanzien van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT.

Het afwijzen van de vraag naar een medische noodhulpkaart en de inschrijving op een referentieadres doet hieraan geen afbreuk, aangezien de vordering van de heer █████ ten aanzien van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT hier geen betrekking op heeft.

4.

OCMW GENT betoogt evenwel terecht dat het in eerste instantie aan FEDASIL – en bij uitbreiding DE BELGISCHE STAAT – is om te zorgen voor de materiële opvang van verzoekers om internationale bescherming.

Artikel 6 §1 van de Opvangwet bepaalt expliciet dat het voordeel van materiële hulp voor elke asielzoeker geldt vanaf het doen van zijn asielaanvraag en van kracht is gedurende de hele asielprocedure, voor zover de begunstigde van de opvang toelating heeft om als verzoeker op het grondgebied te verblijven. Uit artikel 56 van de Opvangwet volgt dat de bevoegdheden op het vlak van materiële hulp in eerste instantie toekomen aan FEDASIL.

Tussen partijen bestaat hier ook geen inhoudelijke discussie over. FEDASIL zelf beperkt zich tot de mededeling dat de heer █████ tot op heden nog niet kon worden opgevangen en gedraagt zich verder naar de wijsheid.

Zoals hoger aangegeven (onder de titel toelaatbaarheid) is de rechtbank verder van oordeel dat de eindverantwoordelijkheid dienaangaande op DE BELGISCHE STAAT rust. De rechtvaardiging die DE BELGISCHE STAAT aandraagt met betrekking tot de verzadiging van het opvangnetwerk – waarbij wordt geargumenteed dat wordt gedaan wat kan en dat het onmogelijke niet kan worden gevraagd – overtuigt niet. De oorzaak van deze oververzadiging is immers te vinden in een structureel tekort aan opvangplaatsen dat reeds heel lang aansleept. De omstandigheid dat FEDASIL, omwille van structurele problemen, niet over de gepaste materiële, personele en/of financiële middelen zou beschikken om zijn wettelijke verplichtingen naar behoren uit te voeren, mag niet tot gevolg hebben dat ze van die wettelijke verplichtingen wordt vrijgesteld. Het is aan DE BELGISCHE STAAT om ervoor te zorgen dat FEDASIL de geldende wetgeving kan toepassen en om aan deze situatie te verhelpen. Bovendien laat artikel 11 §3 van de Opvangwet toe om in geval van verzadiging van het opvangnetwerk geen verplichte plaats van inschrijving (code 207) toe te wijzen¹⁰, waardoor de verzoeker om internationale bescherming recht zou krijgen op maatschappelijke dienstverlening van het OCMW. Er is met andere woorden een snelle oplossing voorhanden, maar men laat na deze te benutten en wentelt vervolgens de eigen verantwoordelijkheid af op private initiatieven, dan wel op de heer █████ zelf. Het spreekt voor zich dat dit niet de bedoeling kan zijn. Evenmin kan men ermee volstaan de heer █████ door te verwijzen

¹⁰ *Parl. St. Kamer*, DOC 51 – 2565/001, 23; *Cass.* 26 november 2012, *JTT* 2013, 85; *Cass.* 7 januari 2013, *JTT* 2013, 202; *Cass.* 30 maart 2015, *JTT* 245.

naar – gesubsidieerde – instanties die slechts een fractie van de hulp bieden waartoe FEDASIL in beginsel gehouden is. Ten overvloede wijst de rechtbank er op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds verschillende malen voorlopige maatregelen heeft opgelegd aan DE BELGISCHE STAAT in zaken waarin asielzoekers, die reeds een rechterlijke beslissing bekwamen van een Belgische rechtbank die FEDASIL tot opvang dwong, maar waarin desondanks nog steeds geen opvang werd verleend.¹¹ Ook op Europees niveau is men dus niet overtuigd van de onmogelijkheid om tegemoet te komen aan de verplichtingen die de Opvangrichtlijn oplegt.

Gelet op bovenstaande kan de vordering tot vrijwaring van OCMW GENT ten aanzien van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT worden ingewilligd. Zolang de code 207 op naam van de heer [REDACTED] niet wordt opgeheven, zijn FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT in solidum gehouden OCMW GENT te vergoeden voor de uitgaven die ze moet doen in het voordeel van de heer [REDACTED].

4.

Alle overige argumenten van de partijen worden door de rechtbank als irrelevant of niet ter zake dienend afgewezen. Zij wegen zeker niet op tegen de voormelde motieven en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden.

RECHSTBIJSTAND

Artikel 668 (d) en (e) van het Gerechtelijk Wetboek verlenen rechtsbijstand aan alle vreemdelingen, in procedures waarin is voorzien bij de Vreemdelingenwet¹², alsook aan alle vreemdelingen die op onregelmatige wijze in België hun verblijfplaats hebben onder voorwaarde dat zij een poging hebben ondernomen hun verblijf in België te regulariseren, dat hun vordering hoogdringend is en dat het gaat om vragen betreffende de uitoefening van een fundamenteel recht.

De heer [REDACTED] komt in het licht hiervan in aanmerking voor de door hem gevraagde rechtsbijstand. Een gerechtsdeurwaarder wordt aangesteld, ten einde hem toe te laten gratis zijn ambt te verlenen om onderhavig vonnis zo nodig te laten betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering ervan.

KOSTEN

1.

¹¹ cfr. arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 31 oktober 2022 (verzoekschrift nr 49255/22, *Camara t. België*), van 15 november 2022 (verzoekschrift nr 48987/22, *Msallem en 147 anderen t. België*) en van 13 december 2022 (verzoekschrift 52208/22, *Al-Shujaa e.a. t. België* en verzoekschrift 55140/22 *Nizal t. België*).

¹² Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Krachtens artikel 1017, lid 1 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis, tenzij bijzondere wetten anders bepalen, zelfs ambtshalve, de in het ongelijk gestelde partij in de kosten, onverminderd de overeenkomst tussen partijen, die het eventueel bekrachtigt.

Artikel 1017, lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek vervolgt dat – behalve wanneer het geding roekeloos of tergend is – de overheid of de instelling belast met het toepassen van de wetten en verordeningen bedoeld in de artikelen 579, 6°, 580, 581 en 582, 1° en 2°, ter zake van vorderingen ingesteld door of tegen de sociaal verzekerden persoonlijk, steeds in de kosten wordt verwezen.

2.

Wat de hoegrootheid van de kosten betreft, is er enerzijds bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en anderzijds de kosten aan de zijde van partijen, door elk van hen begroot op de rechtsplegingsvergoeding.

De bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand bedraagt 24,00 euro. Dit is het bedrag dat van toepassing was op het ogenblik van de rolstelling.

De rechtsplegingsvergoeding wordt door FEDASIL en door de heer ██████ niet begroot. OCMW GENT begroot de rechtsplegingsvergoeding op 163,98 euro en DE BELGISCHE STAAT vraagt het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding te horen verminderen tot het minimumbedrag van 39,69 euro.

De rechter kan op verzoek van een van de partijen, dat in voorkomend geval wordt gedaan na ondervraging door de rechter, bij een met bijzondere redenen omklede beslissing ofwel de vergoeding verminderen, ofwel die verhogen, zonder de in voormeld artikel 2 tot en met 4 bepaalde maximum en minimumbedragen te overschrijden (artikel 1022, 3de lid Ger. W.). De rechter houdt bij zijn beoordeling rekening met de financiële draagkracht van de verliezende partij (enkel om de rechtsplegingsvergoeding te verminderen), de complexiteit van de zaak, de contractueel bepaalde vergoedingen voor de in het gelijk gestelde partij en het kennelijk onredelijk karakter van de situatie.

In casu is er geen enkele reden om de gevraagde vergoedingen te verminderen. De basisrechtsplegingsvergoeding moet dan ook worden toegekend.

De “algemene” rechtsplegingsvergoeding voor niet in geld waardeerbare vorderingen die van toepassing is in de verhouding tussen OCMW GENT enerzijds en FEDASIL/DE BELGISCHE STAAT anderzijds bedraagt op vandaag 1.883,72 euro. Daarnaast is er ook sprake van afwijkende basis-, minimum- en maximumbedragen van de rechtsplegingsvergoeding voorzien voor rechtspleging bedoeld in de artikelen 579 en 1017, 2de lid van het Gerechtelijk Wetboek. Dit betreft de verhouding tussen de instellingen en de heer ██████. Deze rechtsplegingsvergoeding bedraagt op vandaag (gelet op de indexatie) 343,21 euro voor rechtspleging bedoeld in de artikelen 579 en 1017, 2de lid van het Gerechtelijk Wetboek.

Het is de rechtbank toegestaan om ambtshalve het correcte en geïndexeerde basisbedrag te bepalen, ook indien een partij een onjuist basisbedrag vordert.¹³

¹³ M. ARNOLDY, noot onder Cass. 16 januari 2023, de rechtsplegingsvergoeding en de taak van de rechter, *RABG* 2023, 234

3.

Rest de vraag naar de verdeling van de kosten.

In casu is er naar het oordeel van de rechtbank sprake van verschillende vorderingen die verschillende geschillen uitmaken. Meer concreet is er de vordering van de heer █████ ten aanzien van OCMW GENT, de vordering van de heer █████ ten aanzien van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT en de vordering van OCMW GENT ten aanzien van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT.

De vorderingen tegen enerzijds FEDASIL en anderzijds de BELGISCHE STAAT hebben evenwel eenzelfde grondslag en vormen in wezen eenzelfde geschil. Deze geven dan ook recht op slechts 1 rechtsplegingsvergoeding, ook al is er sprake van afzonderlijke procesverhoudingen.

4.

In toepassing van bovenstaande principes legt de rechtbank

- 24,00 euro bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand ten laste van FEDASIL
- de kosten aan de zijde van de heer █████ in de procesverhouding tussen hem en OCMW GENT, ambtshalve begroot op 343,21 euro, ten laste van OCMW GENT
- de kosten aan de zijde van de heer █████ in de procesverhouding tussen hem en FEDASIL/DE BELGISCHE STAAT, ambtshalve begroot op 343,21 euro, ten laste van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT (in solidum)
- de kosten aan de zijde van OCMW GENT in de procesverhouding tussen haar en FEDASIL/DE BELGISCHE STAAT, ambtshalve begroot op 1.883,72 euro, ten laste van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT (in solidum)

BESLISSING

De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Gent, kamer G 6,

Rechtdoende op **tegenspraak**,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, inzonderheid de artikelen 2, 34, 35, 36, 37 en 41, die allen werden nageleefd,

Gelet op het mondeling advies van het openbaar ministerie,

Alle andere en tegenstrijdige conclusies verwerpend,

Verklaart de vorderingen van de heer █████ toelaatbaar en gedeeltelijk gegrond als volgt.

Vernietigt de bestreden beslissing van OCMW GENT van 18 april 2024 in de mate dat aan de heer █████ geen equivalent leefloon wordt verleend vanaf 12 februari 2024.

Zegt voor recht dat de heer ██████ gerechtigd is op een equivalent leefloon (categorie alleenstaande) vanaf 12 februari 2024 zolang hij aan de toekenningsvoorwaarden blijft voldoen zoals ook hoger uiteengezet, meer intresten vanaf de opeisbaarheid ervan.

Bevestigt voor het overige de bestreden beslissing van OCMW GENT van 18 april 2024.

Zegt dat de heer ██████ is ontslagen van de betaling van zegel-, registratie-, griffie- en uitgifterechten (inclusief van de kosten verbonden aan het kennis namen van de geding- en procedur stukken) en van andere kosten welke de rechtspleging, strekkende tot het doen gelden van zijn vordering ten aanzien van OCMW GENT met zich meebrengt.

Wijst Anne Van den Berghe, gerechtsdeurwaarder met standplaats te 1050 Elsene, Kroonlaan 145/F aan om de heer ██████ haar diensten te verlenen met betrekking tot de gebeurlijke betekening van dit vonnis.

Verklaart de vordering van OCMW GENT toelaatbaar en gegrond als volgt.

Veroordeelt FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT in solidum om OCMW GENT te vrijwaren en te vergoeden voor alle uitgaven waartoe OCMW GENT wordt veroordeeld in het voordeel van de heer ██████ in hoofdsom, intresten en kosten en dit zolang de code 207 niet is opgeheven.

Wijst het meer gevorderde af als ongegrond.

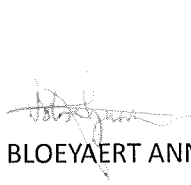
Verdeelt de kosten van het geding krachtens artikel 1017, lid 1 en lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek als volgt:

- 24,00 euro bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand ten laste van FEDASIL
- de kosten aan de zijde van de heer ██████ in de procesverhouding tussen hem en OCMW GENT, ambtshalve begroot op 343,21 euro, ten laste van OCMW GENT
- de kosten aan de zijde van de heer ██████ in de procesverhouding tussen hem en FEDASIL/DE BELGISCHE STAAT, ambtshalve begroot op 343,21 euro, ten laste van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT (in solidum)
- de kosten aan de zijde van OCMW GENT in de procesverhouding tussen haar en FEDASIL/DE BELGISCHE STAAT, ambtshalve begroot op 1.883,72 euro, ten laste van FEDASIL en DE BELGISCHE STAAT (in solidum)

Dit vonnis werd gewezen door:

VAN DE SYPE NELE, rechter,
MOUTON DIRK, rechter in sociale zaken, benoemd als werkgever,
ROELANDT WERNER, rechter in sociale zaken, benoemd als werknemer (arbeider),

bijgestaan door:
BLOEYAERT ANNEMIE, griffier,

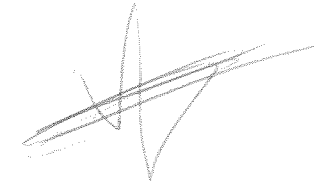
BLOEYAERT ANNEMIE

ROELANDT WERNER

Rechter in sociale zaken
verkeert in de onmogelijkheid
het vonnis te ondertekenen.
(Art. 785 Ger.W.)

MOUTON DIRK

VAN DE SYPE NELE

en uitgesproken op **NEGENTIEN MAART TWEEDUIZEND VIJFENTWINTIG** in openbare zitting van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Gent, **kamer G6**, door VAN DE SYPE NELE, rechter en bijgestaan door BLOEYAERT ANNEMIE, griffier.

BLOEYAERT ANNEMIE

VAN DE SYPE NELE